

Υπόθεση T-64/89

Automec Srl κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

« Διαδικασία — Παραδεκτό — Προπαρασκευαστική πράξη »

Απόφαση του Πρωτοδικείου (πρώτο τμήμα) της 10ης Ιουλίου 1990 369

Περίληψη της απόφασης

- 1. Προσφυγή ακυρώσεως — Προϋποθέσεις παραδεκτού — Πράξη δεκτική προσφυγής — Δυνατότητα του δικαστή να το εξετάσει αυτεπαγγέλτως
(Συνθήκη ΕΟΚ, άρθρο 173· κανονισμός διαδικασίας, άρθρο 92, παράγραφος 2)*
- 2. Ανταγωνισμός — Διοικητική διαδικασία — Έρευνα των καταγγελιών — Διαδοχικές φάσεις της διαδικασίας — Πιθανή περάτωση με την έκδοση οριστικής απόφασης περί απορρίψεως, η οποία είναι δεκτική προσφυγής ακυρώσεως
(Κανονισμός 17 του Συμβουλίου, άρθρο 3, παράγραφος 2· κανονισμός 99/63 της Επιτροπής, άρθρο 6)*
- 3. Προσφυγή ακυρώσεως — Πράξεις δεκτικές προσφυγής — Έννοια — Πράξεις παράγοντες δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα — Διοικητική διαδικασία εφαρμογής των κανόνων του ανταγωνισμού — Προκαταρκτικές παρατηρήσεις της Επιτροπής — Κοινοποίηση κατά το άρθρο 6 του κανονισμού 99/63 — Προπαρασκευαστικές πράξεις
(Συνθήκη ΕΟΚ, άρθρο 173· κανονισμός 17 του Συμβουλίου, άρθρο 3, παράγραφος 2· κανονισμός 99/63 της Επιτροπής, άρθρο 6)*
- 4. Διαδικασία — Προσφυγή κατά προπαρασκευαστικής πράξεως — Έκδοση μεταγενέστερης πράξεως — Νέο πραγματικό στοιχείο επιτρέπον προσαρμογή των αιτημάτων της προσφυγής — Έλλειψη
(Οργανισμός του Δικαστηρίου ΕΟΚ, άρθρο 19· κανονισμός διαδικασίας, άρθρο 38)*

1. Η ύπαρξη πράξεως, κατά της οποίας ασκείται, βάσει του άρθρου 173 της Συνθήκης, προσφυγή ακυρώσεως, συνιστά ουσιώδη προϋπόθεση του παραδεκτού της προσφυγής, η έλλειψη της οποίας εξετάζεται αυτεπαγγέλτως από τον δικαστή. Ειδικότερα, η προπαρασκευαστική φύση μιας πράξεως αποτελεί εμπόδιο για το παραδεκτό της προσφυγής ακυρώσεώς της, δυνάμενο να εξεταστεί αυτεπαγγέλτως.

2. Η κατά το άρθρο 3, παράγραφος 2, του κανονισμού 17, σε συνδυασμό με το άρθρο 6 του κανονισμού 99/63, διαδικασία έρευνας των καταγγελιών για παράβαση των κοινοτικών κανόνων περί ανταγωνισμού διακρίνεται σε τρεις διαδοχικές φάσεις.

Κατά την πρώτη, που ακολουθεί την υποβολή της καταγγελίας, η Επιτροπή συλλέγει τα στοιχεία που της επιτρέπουν να εκτιμήσει ποια συνέχεια πρέπει να δώσει στην καταγγελία αυτή. Η ανωτέρω φάση μπορεί να περιλαμβάνει ιδίως άτυπη ανταλλαγή απόψεων και πληροφοριών μεταξύ της Επιτροπής και του καταγγέλλοντος, με σκοπό να διευκρινιστούν τα πραγματικά και νομικά στοιχεία που αποτελούν αντικείμενο της καταγγελίας και να παράσχουν στον καταγγέλλοντα την ευκαιρία να αναπτύξει τους ισχυρισμούς του, ενδεχομένως ενόψει μιας πρώτης αντιδράσεως των υπηρεσιών της Επιτροπής.

Σε μια δεύτερη φάση, ακολουθεί κοινοποίηση απευθυνόμενη προς τον καταγγέλλοντα, με την οποία η Επιτροπή του γνωστοποιεί τους λόγους για τους οποίους εκτιμά ότι δεν δικαιολογείται η αποδοχή της αιτήσεώς του και του παρέχει τη δυνατότητα να υποβάλει εντός προθεσμίας που

καθορίζει συναφώς τις ενδεχόμενες παρατηρήσεις του.

Κατά την τρίτη φάση της διαδικασίας, η Επιτροπή λαμβάνει γνώση των παρατηρήσεων του καταγγέλλοντος. Παρόλον ότι το άρθρο 6 του κανονισμού 99/63 δεν προβλέπει ρητώς τη δυνατότητα αυτή, η εν λόγω φάση μπορεί να τερματιστεί με τη λήψη τελικής αποφάσεως περί απορρίψεως της καταγγελίας και περατώσεως της υποθέσεως, αποφάσεως δυνάμενης να αποτελέσει αντικείμενο προσφυγής ακυρώσεως.

3. Ούτε οι προκαταρκτικές παρατηρήσεις των υπηρεσιών της Επιτροπής στο στάδιο της διαδικασίας διαπιστώσεως της παραβάσεως των κανόνων περί ανταγωνισμού ούτε η κατά το άρθρο 6 του κανονισμού 99/63 κοινοποίηση προς τον καταγγέλλοντα μπορούν να θεωρηθούν, λόγω της φύσεως και των εννόμων αποτελεσμάτων τους, ως αποφάσεις, κατά την έννοια του άρθρου 173 της Συνθήκης, κατά των οποίων χωρεί προσφυγή ακυρώσεως. Στο πλαίσιο της κατά το άρθρο 3, παράγραφος 2, του κανονισμού 17, σε συνδυασμό με το άρθρο 6 του κανονισμού 99/63, διοικητικής διαδικασίας, οι ανωτέρω πράξεις δεν αποτελούν πράξεις παράγουσες δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα ικανά να επηρεάσουν τα συμφέροντα του προσφεύγοντα, αλλά προπαρασκευαστικές πράξεις.

4. Σε περίπτωση ασκήσεως προσφυγής κατά προπαρασκευαστικής πράξεως μη δυνάμενης να παραγάγει έννομα αποτελέσματα και, συνακόλουθα, να αποτελέσει αντικείμενο προσφυγής ακυρώσεως, η κατά τη διάρκεια της δικής έκδοσης μεταγενέστερης πράξεως δεν μπορεί να θεωρηθεί ως νέο στοιχείο στο οποίο η προσφεύγουσα θα είχε τη δυνατότητα να προσαρμόσει τα αιτήματά της.